

като прѣстѣпникъ, който тѣпкалъ власть-тѣ, подбуждалъ челоуѣцы-тѣ на вѣстаніе, ересь, бой, убійство, грабежъ, и паленіе, и ся стараялъ да разруши Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ. Въ него ся казвало, още, че Лутеръ не былъ челоуѣкъ, но цѣлъ Сатана, облѣченъ въ калугерско расо и покрытъ съ калугерскѣ калимавкѣ; и прѣдписвало ся на всички управляющы и управляемы въ имперіѣ-тѣ да го хванѣтъ живѣ кждѣто го найдѣтъ, и го прѣдадѣтъ на Императоръ-тѣ, за да го накаже както му ся стои. Заповѣдано было и да ся изловятъ привѣрженници-тѣ му и лишатъ отъ имота си, и, каквыто неговы писанія ся намѣрятъ, да ся изгорятъ.

Лутеръ былъ така искусно грабнѣтъ и скрытъ, щото дълго врѣме ся минѣло додѣ даже Електоръ Фридрихъ да узнае кждѣ ся намира той, макаръ самъ той да былъ заповѣдалъ да прѣдизвѣстятъ на Лутера за опасность-тѣ която застрашавала живота му, и за нуждѣ-тѣ да ся скрие нѣкъдѣ.

Печаль-та на пріятели-тѣ на Реформаціѣ-тѣ не исчезвала. Пролѣтъ си отишла: лѣто, есень, зима, едно по друго, наста-нѣли и ся минѣли: слѣнце-то довършило годишный-тѣ си ходѣ въ небеса-та; но